

РЕШЕНИЕ

№ 1586

гр. София, 11.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Людмила Коева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10581** по описа за **2021** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на [фирма] /предишно наименование [фирма]/, срещу решение № 20184275 от 13.09.2021 г. по НАХД № 6369/2020 г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-192/28.04.2020 г., издадено от председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, с което на [фирма], на основание чл. 32, ал. 2 от Закона за комисията за финансов надзор /ЗКФН/ е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2000 (две хиляди) лева за нарушение на чл. 32, ал. 1 от ЗКФН. Твърди се, че решението е незаконосъобразно, неправилно и необосновано, постановено при нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните норми. Моли се съдът, да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и отмени НП. В съдебно заседание се представлява от адв. Й.. Претендира присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение.

Ответникът, представляван от юрк. Г., взема становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за

основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение № 20184275 от 13.09.2021 г. по НАХД № 6369/2020 г., СРС е потвърдил НП № Р-10-192/28.04.2020 г., издадено от председателя на КФН, с което на [фирма] /сегашно наименование [фирма]/ е наложена „имуществена санкция” на основание чл. 32, ал. 2 от ЗКФН в размер на 2000 (две хиляди) лева.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните от него доказателства. Пред настоящата инстанция не са представени нови доказателства. В съответствие със събраните и проверени в хода на проведеното съдебно дирене доказателствени материали, правилно и обосновано е приел за установени обстоятелствата, изложени във фактическата част към постановеното от него решение. За да постанови обжалваното решение, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при съставянето на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и при издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения и същите са в съответствие с материалния закон. Тези изводи са неправилни и не се споделят от касационната инстанция. При съставянето на НП са допуснати съществени процесуални нарушения на ЗАНН, изразяващи се в неяснота, относно това, за какво е ангажирана административнонаказателната отговорност. Не се очертава по необходимия и категоричен начин предмета на доказване в производството, което не позволява на съда и страните да формират категорични изводи от фактическа и правна страна и ограничава правото на защита на наказаното лице. В процесния случай, както в АУАН, така и в НП, обстоятелствата при извършване на нарушението не са описани ясно, пълно и конкретно. Съгласно сочената за нарушена разпоредба на чл. 32, ал. 1 от КТ, който възпрепятства Комисията за финансов надзор, нейните органи или надлежно упълномощени служители от нейната администрация при осъществяване на надзорни правомощия, възложени им с този или с друг закон, се наказва с глоба от 1000 до 5000 лв., ако деянието не съставлява престъпление. При повторно нарушение глобата е в размер от 2000 до 10 000 лв. От текста на цитираната норма е видно, че за да бъде законосъобразно ангажирана отговорността на дружеството, следва да е безспорно установено, че е възпрепятствало противозаконно проверяващия екип на КФН изпълни служебните си задължения. Изпълнителното деяние е определено като възпрепятстване на служителите на Комисията за финансов надзор при осъществяване на възложените им надзорни правомощия по отношение спазване на изискванията за капиталова адекватност и ликвидност от страна на дружеството, като е предоставило неверни и непълни данни относно наличието и вида на банковите си сметки. Възпрепятстването като форма на изпълнителното деяние може да бъде извършено както с действие, така и с бездействие. Формулирането на правната норма по начина, по който това е направено в чл. 32, ал. 1 от ЗКФН обуславя несъмнения извод на бланкетност на нормата, която би следвало да бъде запълнена с посочване на точно нарушената правна норма, а именно с посочването на кои точно надзорни правомощия е възпрепятствало с поведението си търговското дружество. Съобразно разписаното в текста на разпоредбата на чл. 1, ал. 2 от ЗКФН, контролът по спазването на разпоредбите на Закона за комисията за финансов надзор се

осъществява от Комисията за финансов надзор. Законодателят е въвел в чл. 19, ал. 3 от ЗКФН определени задължения за поднадзорните лица при извършването на проверки от страна на КФН, а именно, че поднадзорното лице е длъжно да осигури всички условия за нормалното протичане на проверката. В нормата на чл. 19, ал. 5 от ЗКФН е разписано, че проверяваното лице е длъжно да оказва съдействие на комисията и длъжностните лица от администрацията ѝ, като: 1. предоставя място за извършване на проверката, както и да се яви при поискване в сградата на комисията; 2. определя свой служител за контакти и оказване на съдействие на проверяващите длъжностни лица; 3. предоставя достъп до служебни помещения и до информационни системи; 4. предоставя всички счетоводни, търговски и други документи, необходими за установяване на факти и обстоятелства, свързани с обхвата на проверката; 5. при поискване предоставя заверени копия от счетоводни и други документи; заверката се извършва с полагане на надпис "Вярно с оригинала", дата, подпис и печат от упълномощен представител на проверяваното лице; 6. дава писмени обяснения при поискване от длъжностното лице. От изложеното може да се направи обоснован извод, че целите, функциите и правомощията на комисията са регламентирани в глава трета от ЗКФН, като безспорно комисията осъществява дейността си и чрез извършването на проверки, така, както те са регламентирани в чл. 19 от ЗКФН, като проверките се извършват включително и по отношение на спазването на Регламент (ЕС) № 575/2013.

В процесния случай обаче, както в АУАН, така и в НП не се установява посочване от компетентните органи от КФН за неизпълнение на задължение от страна на поднадзорното лице по чл. 19 от ЗКФН. При съобразяване на това обстоятелство, административно наказващият орган е следвало да посочи осъществяването на кои надзорни правомощия на комисията е възпрепятствало санкционираното дружество, като поднадзорно лице. Непосочването в конкретния случай на всички правни квалификации, относими към извършеното нарушение, описване на бланкетни разпоредби и то не конкретизирано, води до неяснота относно определянето формата на изпълнителното деяние. Съответно е налице нарушаване във формата на АУАН и НП – липса на задължителни елементи за конкретизиране на процесното нарушение, което винаги съставлява съществено процесуално нарушение, водещо до нарушаване правото на защита на нарушителя. Разпоредбите чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН са императивни и гарантират правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, както и възможността съда да провери относимостта на фактическите обстоятелства при извършване на нарушението към приведената в действие санкционна норма. Неспазването им води до порок от категорията на съществените, който във всички случаи е предпоставка за отмяна на НП.

При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС следва да бъде отменено, а вместо него се постанови друго, с което се отмени НП.

Съобразно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. При този изход на спора, на касатора следва да бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение за две инстанции общо в размер на 260 лв., съобразно договор за правна помощ и съдействие от 29.05.2020 г. и преводно нареждане за посочената сума.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 20184275 от 13.09.2021 г. по НАХД № 6369/2020 г. на Софийски районен съд, като вместо него постановява:

ОТМЕНЯ като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО наказателно постановление № Р-10-192/28.04.2020 г., издадено от председателя на КФН, с което на [фирма] /сегашно наименование [фирма]/, на основание чл. 32, ал. 2 от ЗКФН е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2000 (две хиляди) лева за нарушение на чл. 32, ал. 1 от ЗКФН.

ОСЪЖДА Комисията за финансов надзор, да заплати на [фирма] /предишно наименование [фирма]/, адвокатско възнаграждение по делото в размер на 260 (двеста и шестдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.